AZ MACHABÆVSOC HARMADIC KŐNYVE.

Az Machabæuſoknac harmadic könyuét, az nagy fő papénac mondgyác lenni az Sidoc, ki Simonnac neueztetet, melyben az Iſten házánac nagy nyomoruſága, és ezudálatos meg tartáſa trattatic meg, mely lőt az Aegyptumbeli Ptolomæus Philopator király alatt.

ELSŐ RESZ.

Ptolemeus az Antiochuſſal valo vijadalanac vranna Ieruſalembe mégyen és az templumnac rakaſanac ſépſegét ezudallya. De mikor az templumnac belső réſſébe bę akarna menni, es mikor attól meg tiltatnéc, erőuelis bę akar menni, es nem engedi hogy attol meg tiltaſſec.

1 MIKOR Philopator à meg tértektől meg értetté vólna, hogy tőle el vette Antiochus az helyeket, mellyeket bir vala, fel keſsité mind gialog mind louag hadát.

2 Es Melléie véuén Arſinoet az ő húgat, ki méne az Raphia mellétt való tartományokig, holott vala tábora az Antiochus hadának.

3 Egy neminęmő Theodotus pedig az dolgot titkos meſterſéggel akaruán meg czelekedni, mikor az Ptolomęuſtól reá bizatott erős fegyuereſeket vette vólna melléie, az Ptolomęuſnac ſátorához méne éiel, hogy őtet meg ölné, és acképpen vetne véget az hadnac.

4 De Doſitheus ki Drimylus fiának mondatott (ki Sido nemzetből való vólt, az után pedig el hagyuán az tőruént az ő hazáiának rendeléſitől el idegenőlt vólna) mikor azt el röitette vólna, egy neminęmő köz embert helheztete helyette az ſátorban, ki amaz helyett ölettetéc meg.

5 Touábba mikor erős viadalt kezdettec vólna, és erősben harczolna Antiochus, Arſinoe ſiorgalmatoſon iáruán az ſereg között, háiait meg ereſituén, ſiralommal nagy könyörületeſſéggel könyörög vala, hogy bátorſágoſſan ſegitenéc meg őtet, gyermekeket es feleſégeket, két két gyra araniat igeruén az diadalmaſoknac.

6 Ecképpen az ellenſég az viadalban meg verettetéc, és ſokan meg fogattatánac.

7 Ackoron meg győzuén az leſelkedő ellenſéget, el iáruán az ſiomſiéd városokat ; gondolá hogy beſiéddel erősitené azokat mellyet mikor meg czelekedéc, és az kápolnákat meg aiándékozá, az alatta valóknac elméieket meg bátoritá.

8 Mikor pedig az Sidoc vénéket boczáttanac vólna az tanáczból az Philopatorhoz, kic kősiöntenéc ötet, és aiándokokat viuén, és az ő dolgáiért vęle öruendeznénec, történéc hogy ő annális inkáb kéuankoznéc hozzáioc menni.

9 Ieruſálembe méne ezokaért, és az nagy Iſtennec áldozéc, és hálákat aduán az mi az helyhöz illendő vala meg czelekedé.

10 Az vtan az helybe bę ménuén, az meſterſéggel czináltatott ékeſſégén el almélkodéc, és az templomnac illendő rakáſát czudáluán, az titkos helyreis nagy kéuánſággal gondolkodic vala bę menni.

11 Amazoc pedig mikor azt mondanác, hogy az nem illendő, és hogy még az ott lakóknac ſem vólna ſiabad bę menni, meg az Papoknac ſem, hanem czac eginec az leg főb Papnac, és ackoris czac egi ier eſitendőben, mind az által nem engedé hogy el állatnác.

Exod. 30. Leuit. 16.

12 Es mikor az törueń néki oluaſtatnéc, meg ſem ſiűnic vala bę menni, ezt monduán, hogy néki bę kellene menni. Hogyha ýgy mond azoc ez tiſiteſſégtől meg foſitattac, mind az által engem nem kell meg foſitani: és kérdezi vala miert nem tiltotta vólna meg ſenki ötet azockőzzűl az kic iélen vádnac az templumba való bę méneteltől.

13 Es mikor maga gondolatlanól egy felelt vólna, hogy azt gonoſiól tettéc vólna : monda király, ha ez meg engettetett, miért nem mennéc bę vagy akarnác vagy nem.

14 Ennec okaért az Papoc minden ötözetteckel le borúluán, és az nagy Iſtent imáduán, hogy len ne ſegitſégől az kéſieritő ſiükſégnec, és az gonoſira ſiándékozónac ereiét el forditaná, és az templomot bę töltuén kiáltaſſál és ſirásockal, az többi kic az városban valánac meg haboroduán, és nem tuduán mi történt vólna, kijöuénec házokból.

a: Az az, Ha az dereczkem plomol meg nem tiltottac annac belső reſzetől is nem tilthatanac meg.

15 Az ágias házakba bę rekeſitett ſiűzekis az ő annyockal egybe ki futnac vala, feiekre port és hamuat hintuén, és az útzákat ſiraſſal és ohaytáſſal bę töltuén.

16 Az kic pedig az előtt záſilókat kéſitetnec vala, hogy az királynac eleibe mennénec, az ő hozzáioc illendő ſieméremről el feletkezuen, nagy ſiettſéggel futnac vala az városon.

17 Es kis gyermekeket és magzattyokat el hagiuan, aniác egyetembe és daykác, házakból és vtzákból futnac vala az fő templomba.

18 Es külömb külömb vala az egybe gyülteknec ſiauoc az ellen, az mel-

az mellyeket amaz méltatlanól igyekezic vala.

19 Ennec felötte bátorsággal fel indúluán, az polgároc nem engedic vala ötet bé menni, ki az ö sándékát véghöz akariá vala vinni: de az fegyuer fogásra, és az bátorsággal halál sienuedésre házioknac töruényeiért fel kiáltuán, az helein az népet nagy haragra inditác.

20 De mind az által le siálitatuán az Papoktól és vénektöl, az elöbbi imádságnac helyére mé-nének.

21 Es az kösség az mint kezdette vala, figyelmes vala az könörgésre: az vénec pedig az kiált környül álluán, soc képpen kéfergetic vala az ö keuély elméiét az el gondolt tanácztól él vonni.

22 De amaz vakmeröképpen mindeneket meg vtáluán, mégis bé igyekezic vala menni, az mit egyszer mondott, alituán hogy véghöz viheti.

23 Mellyet azokis látuán, az kic ö vele valának, ahoz teröluén az ki mellet vagyon minden hatalmasság, éggyütt az myeinkuel annac könyörgenec vala, hogy segitséget adna à ielen való dolgoknac, se az méltatlan és keuély latorságot el ne sienuedné.

24 Az oda gyült sokaságnac pedig zaygásából czudalatos nagy kiáltás támadott vala: Mert láttatnac vala nem czac az emberec hanem az falokis mind az egési padimontomual zengeni, miuel hogy mindenec inkáb kéuánnyác vala halálókat, hogy nem mint añac à helynec meg ferteztetését.

11. Rész.

Az fö pap imádkozic és az Istennec segitségét kery az Istentelen kegyetlen Ptolemçusnac igyekezeti ellen. Meg halgattatic Istentöl és az kiraly meg büntettetic. Onnet Ægyptomba ménuén igyekezic az Sidokon bosszút allani.

1 SImon pedig az fö Pap terd re esuén az titkos helynec el lenébe, és illyendö képpen kezeit ki nyuytuán, illyen imádságot tön, és minnyáian egy siiuel lélecckel mondác.

2 WRam, WRam, mennyeknec királya, és minden teremtett állatoknac Wra, ki az sientec között sientséges vagy, mindenható es egyedül való feiedelem, nézz mi reánc, kic az Istentelen pogány embertöl, az ö bátorságában és hatalmában keuélkedötöl nyomorgattatunc.

3 Mert te vagy ki mindeneket teremtettél, igaz feiedelem, ki mindeneket birsi, te vagy biráia az erövel és keuélséggel czelekedöknec.

4 Te az régi hamisság czelekedöket, kit között vóltanac az ö ereiekben és meresi ségekben bizakodó Oriasoc, rátoc hozuán az mélységes özön vizet el törlötted. Gen:6.07.

5 Te égeted meg tözzel az keueli Sodomabélieket, és kic látorságockal neuezetessec valának, az ö vtáñoc valóknac példát hagjuán. Gen:19.

6 Te az engedetlen Pharahónac, ki siolgálattal fárasitya vala az te sient népedet Izraelt, meg mutattad az te hatalmadot, kit soc külömb külömb és soc büntetéseckel ostorozál, mellyeckel az Exod.14.

te nagy hatalmad ki ielentetett.

7 Es ötet az méllységes tengerbe burîtád, mikor az te népedet Exód. 15. ſiekereckel és ſoc néppel kergetné, az kic pedig te benned minden teremtett a' Iatoknac feiedelmébe biztanac, egeſſégbe által vittéd kic az te kezeddel lett dolgokat meg iſméruén, tégedet mindenhatót diczertenec.

8 Te az véghetetlen és mérhetetlen földnec teremtö királlya, válaſitottad ez városſt és ez helyet az te tiſiteletedre, noha ſemmi nélkül nem ſükölködöl, és az te diczöſéges meg ielenéſeddel azt fel magaztaltad, és azt beczületeſſé tetted az te neuednec diczöſégeſért.

9 Es az Izrael házához való ſierelmedböl meg igérted, hogy ha minket bünöſöket az ſorongató nyomoruſág környül venné, és ezhelyre iönénc könyörgeni, meghalgatnád az mi könyörgéſünket.

10 Bizony pedig hiuſéges és igaz mondó vagy. Mert az mi attyainknak, kik gyakran nyomorgattattac, ſegitſégöl vóltal az nyomoruſágban, és öket nagy veſiedelmekböl meg ſzabaditottad.

11 Es moſtis imé ſient kiraly, mi az mi ſoc és nagy büneinkért nyomorgattatunc, és az mi ellenſéginc ereie alá vettetuén erötlenſégünc miatt el fogyátkozunc az mi nyomoruſágunkban.

12 Ez vakmerö pedig és tiſitátalan akaria meg ferteztetni az ſient helyet, mellyet ez földön az te diczöſéges neuednec ſientelétél.

13 Mért az te házad az magaſſágos égec, houá emberec nem mehetnec. De miuel hogy tettzett te néked az te diczöſégedet az Izrael népe között helheztetni, es ezt ez helyet meg ſentelted.

14 Ne álly boſſiút raytunc ez tiſitátalan emberec által, és ne büntes minket az pogányocáltal, hogy elméiekbe ne diczekedgyenec az gonoſſiac, ſe az ö nyelueknec kérketſégéuel felfuualkoduán ne mondgyác azt, hogy ök à ſient házat el tapottác, miképpen az vtálatos házac el tapottatnac.

15 Töröld el az mi büneinket, és az mi vétkeinket vesd el, és ez moſtani idöben az te irgalmaſságodat mutasd meg. Az te irgalmaſſágid vegyenec elöl minket, és adgy diczéretet az keſerues ſiuöieknec ſiáiokban, aduán nékünc békeſéget.

16 Ott ackor az mindeneknec nézöie, és az mindeneknec felötte való ſient Iſten, az törnény ſierint való imadſágot meg halgatuán, amaz eröſiac tétellél és nagy vakmeröſéggel fel fuualkodott királt meg véruén, mint az nadat az ſiçl, vgy meg oſtorozá, hog immár földön fekünnéc haſiontalanúl, és tagaiban erötlenül, és igaz büntetésbe bç köteleſitetue, ſemmit nem ſiólhatna.

17 Ennec okaért az ö baráti, és teſte környül forgolodói, látuán teſténec hertelen oſtorozáſát,

melly

melly ötet elfoglalta vala, féltuén hogy meg ne halna, felötte igen meg remülúén ki vonyác ötet.

18 Az után pedig mikor meg ebrült vólna, noha megverettetett, mind az által meg nem tére, hanem kegyetlenül meg fenyegetuen öket el méne.

19 Mikor pedig Ægyptomba ménuén mind az ö maga latorságinac neuekedésiuel, mind pedig az felöl meg mondott segitöknec és társoknac segitségec által, kik minden igasságtól el állottac vala, nem czac számlálhatatlan buijasságokra adá magát, hanem olly vakmeröiéis lön, hogy az népet mindenütt átkozná, és baráti köz zül sókan látuán az királynac indulattyát, ökis az ö akarattyát köuetnéc.

20 Es mikor az király el végézte vólna, hogy az sido nemzetséget közönséges gyalázattal illetné az vduar mellet való toronnál fel emelt oßlopra bötückel hagyá fel metszetni, hogy valaki áldozatot nem akar tenni, ne menne bé az Ægyptumbéliec Templomiba, és hogy az sidoc mind meg számláltatuán szólgai állapatra rendeltetnének: melly dolognac ha valakic ellene mondanának, eröuel el ragattatuán meg ölettetnének.

21 Az kic pedig az számlálásba neueket meg vallottác vólna, azoknac testekre bélegért az Bacchus czimerét, tudni illic boroßtián leuelet sütnének tüzes vassal, és az után úgy élnének az elöbbi siabadsággal.

22 Touábba hogy ne lattatnéc mindenekhöz kegyetlennec aláia irá hogy ha valakic azockal akarnának nyáiaskodni, az kic az sient dolgokban való siólgálatra rendeltettec, egyenlö töruényeckel élnénec az Alexandriai polgárockal.

23 Némellyec ezokaért az városokban az soc félle Isteni tisteletnec rendit meg gyülöluén könyen engedénec, mintha az királlyal való éggyezésböl diczöséget nyernénec.

24 Sokan pedig elméieknec erösségét meg tartuán az Isteni félelemtöl el nem állánac, hanem életeket pénzen meg váltuán, felelem nélkül igyekeznec vala magokat meg siabadítani, hogy neueket bé ne vallánác, ió reménségben léuén, hogy még iöuendöre segitséget találnának.

25 Azokat pedig kic el álnac vala tölöc, átkozzac vala, és az ö nemzetségeknec ellenséginec tartyác vala, és az közönséges éggyütt nyáiaskodástól ki rekeztic vala.

III. *Rész.*

Miuel hogy az sidoc az ö gyülekezetekböl, és nyáiassagokbol ki rekeztic az ollyan sidoc kat kic az pogany király paranczolattyanac engettec vala, meg haragßic az király, és minden birodalmaba leueleket küldüen meg paranczollya, hogy az sidoc ö hozzája fogua vitetteßenec halalra.

1 EZeket meg értuén az az Istentelen annira meg haragúéc, hogy nem czac Alexandriabéliekre haragudnéc, hanem még az egéss tartományba lakozókna-

zóknakis ellenſége lenne, és mind azokat egy helybe gyüituén, paranczolna meg ölettetni.

2 Mikor ezec lennénec, az Sido nemzetſég felöl felötte gonoſi hir támada, az emberec egybe tanáczkozuán az ártalomra, az kiknec tudni illic ez dolognac végh öz vitelért alkolmatoſſág adatic vala, mintha az Sidoc vólnánac okai hogy ö köztöc az töruényec meg nem tartatnánac.

3 Az Sidoc pedig az ö ió akarattyokat és hiuſégeket az királyokhoz álhatatoſon meg tartyác vala: de miuel hogy az Iſtent tiſtelic vala, és az ö töruéniuel élnec vala, némellyeket ki rekeſitnec vala, (minec okaért némellyeknec ellenſégeknec láttatnac vala,) es az igaz és ió czelekedeteckel az közönſéges életet ékeſituén, minden embereknél diczéreteſec valánac.

4 Ennec okaért az ö ſient életeket, melly minden nemzetſégnél mindenütt tudua vala, az idegenec nem gondollyác vala, hanem az Iſteni tiſteletben és eledelben való külömbſéget hánnyác vala, ezt monduán: hogy ſem az királynac ſem az hatalmaſſágoknac nem baráti az Sidoc, hanem ellenſégi, és az közönſéges haſznoknac igen ellene vadnac. Es azoc nem kiczín ſiidalommal illetic vala ötet.

5 Az Görögöc pedig, kic az városban valánac, miuel hogy ſemmi boſſuſúual ezektöl nem illettettec vala, látuán az emberec ellen való véletlen háboruſágot, és hogy hertelen támadaſoc lennénec, ióllehet öket nem ſegithetic vala, miuel hogy az kegyetlen király végezéſe vólna az.

6 Mind az által boſſionkoduán vigaſitallyác vala öket, és ezeknec változáſát reménlic vala, miuel hogy ez dolog ezen állapatban meg nem maradhatna, és az ki mindeneket lát, az illyen kegyetlen haſonláſt büntetés nélkül el nem halgattya.

7 Immár pedig némelly ſiomſiedokis és baráttyoc, és áros társoc, titkon némellyeket házokba fogaduán, eskeſinec vala hogy nékic ſegitſégöl léſinec es óltalommal.

8 Touábba amaz az ielen valo ió ſierentſéuel fel fuualkoduán, ſem az nagy Iſtennec hatalmát meg nem gondoluán, hanem azt alituán, hogy öröcké azon tanáczal élhet, ez leuelet irá az Sidoc ellen.

9 Ptolemęus Philopator király, az Ægyptombéli hadnagyoknac és vitęzeknec, és minden helyeknec békeſéget és egeſſéget: mert én egeſſégben vagyoc, és minden én dólgaim iól vadnac.

10 Mi minec vtánna haddal mentünc vólt Aſiára, az mint ti magatoc tudgyátoc, es az mi dolgainkat az Iſtenec ſegitſégéböl el végeſitüc vólna az mi kéuánſágunc ſierint igen ſiépen, gondolóc hogy nem fegyuereknec ereiéuel, hanem igaſſággal és emberſéggel kellene tartanunc az nemzeteket,

zeteket, mellyec Cœleſyriában és Phœniciában vadnac, és ſiabad akarat ſierint való ió tétemenyeckel kellene illetnönc.

11 Es mikor az városoknac templomihoz nagy iöuedelmeket adtunc vólna, gondolóc hogy Ieruſálembeis fel mennénc, és az gonoſz embereknec templomokat, kic ſoha meg nem ſiünnec bolondoskodni, meg tiſitelnöc.

12 Azoc pedig beſiéddel az mi oda menetelünknec öruendezuén, de vóltaképpen tökélletlenec léuén, mikor kéuánnánc az ö titkos helyekre bę menni, és azt fö és ſiépſéges aiándékockal ékeſiteni, az régi keuélyſéggel fel inditatuán, minket meg tiltottac az bę menéſtöl.

13 Nem tuduán az mi hatalmunkat, azért az emberſégért az mellyel vagyunc minden emberekhöz. Es az ö mi ellenünc valo keménſégeket niluán meg mutattac, vgy mint kic minden népec között az királyoc ellen, az ö vęlec ióltett emberec ellen ſiaruat emeluén, ſemmi igazat nem akarnac el ſienuedni.

14 Mi mind az által ezeknec bolondſágoknac meg kegyelmezuén, minec vtánna győzödelemmel tęrtünc Ægyptomba, mindenekhöz nagy emberſéggel léuén, az mi illendö vólt azt czeleketüc

15 Azonközbe az ö nemzetſégec között meg hirdettüc, hogy illien nagy boſiſiuſágról el akarnánc feletkezni, és mind az társaſágért, mind az égyigyüſég által eleitöl fogua ráioc bizatott ſoc tiſitekért az ö állapattyokat akaruán változtatni, öket az Alexandriabéliec ſiabadſágáual akartuc meg aiándekozni, és az öröc Papſágnac társaſágába venni.

16 De azoc az dolgot másképpen magyarázuán, és az iót, az bennec ſiületett gonoſſág miatt, meg vetuén, az gonoſira ſiüntelen haylandóc léuén, nem czac meg vetéc annac az városnac meg böczülhetetlen ſiabadſágát, hanem annac felötte ſióual és vól ta képpennis, azokat kic ö közzülöc keueſen tiſita ſiiuel hozzánc haylottanac, vtállyác, mindenkor reménluén hogy mi röuid idön ſiidalmas halál által véget ériüc az ió ſierenczéknec.

17 Ezokaért bizonyos ielekből niluán el hiuén, hogy ezec minden képpen gonoſi akarattal vad nac hozzánc, és meg gondoluán hogy ha valami módon hertelen haſonlás léſien, ne legyenec hátunc megett ez Iſtentelen arúlóc és kegyetlen ellenſégec.

18 Paranczollyuc, hogy mihelyen ez leuél meg adattatic, vgyan azon napon azoc az kic meg iegyeztetnec, éggyütt feleſégeckel és gyermekeckel, erőſſac tétellel való nyomorgatáſockal, minden felöl vas lántzockal meg kötöztet ue küldeſſenec hozzánc, az el táuozhatatlan nyomoruſágra, és ellenſégekhöz illendö halálra.

19 Mert mihelyen ezec meg bün tetnec, hiſiſiüc hóg az után az mi dolgainc

dolgainc álhatatos és ió állapatban léſſenec.

20 Hogy ha valaki valamelly Sidót, vagy nagyot vagy kecziſt, vagy czecz ſiopót óltalmazand, az mind czelédeſtöl rút kinockal gyötrettetic.

21 Az ki pedig azt meg mondgya, *az ollyan nem czac az bę vádoltatott ember ioſiágát nyeri el, hanem az király tár házábólis kęt ezer gira ezüſtel és ſiabadſággal meg aiándékoztatic.

*a: Tudni illic hogy valaki Sidot reitett el hazaban, és attotal maga.

22 Minden hely pedig az mellybe valamelly Sido bę fogattatic, az el puſititattuán meg égetteſſéc hogy minden embereknec mind öröcké haſiontalan légyen. Es ez királ leuelénec mássa.

IIII. Reſz.

Az Sidoc meg ertuén az királ leuelében való paránczolatot, ſirnac és az ö ielen valo nyomoruſágokon keſergenec, Az pogányoc pedig örülnec. Vßnec az királhoz kötözuc ſoc Sidokat. Az töb Sidoknakis neuecket irattya birodalmában, de nem győzic meg irni.

1 VAlahouá érkezic vala pedigez leuél, az pogányoc ott nagy örömmel és vigaſággal közönſéges lakodalmat tartnac vala: úgy mint kic nagy bátorſággal az ö gyülölségeket ki ielentenéc, melly az ö ſiuekben régtöl fogua vólt.

2 Az Sidoc pedig nagy keſerues bánatban valánac, és nagy felſióual iaygatnac vala, kiknec ſiiuec felötte igen meg búſult vala, ſirat után az ö élteknec hertelen és váratlan rendelterett veſiedelmét.

3 Semmi feiedelemſégnec tiſiti, auagy város, auagy akar melly hely vagy útac nem vóltac, mellyec bę nem töltec vólna az ö iaygatáſockal.

4 Mert az városi feiedelmektöl olly kemény és kegyetlen indúlattal küldetnec vala el az Sidóc, hogy az ſiokatlan kénzáſokból meg az ellenſég közzülis némellyec meg gondoluán az közönſéges irgalmaſſágot, és ez élet nec bizontalan változáſát, ſiratnác azoknac nyomoruſágokat.

5 Mert véneknec ſokaſága viſetic valaki, és az vénſég miatt meg görbült láboknac kéſedelméuel, az feddéſnec és ſiemérem nékül való fenyegetéſnec okaért, ſiokáſoc kiuöl élnec vala.

6 Az melly leáńzóc pedig nem régen attác vólt magokat az házaſſágban való társolkodáſnac életére, ſirnac vala az kedues élet helyet: és az keneteckel meg kent haioc, immár porral meg hintetuén, fédél nékül viſetnec vala, ohaytáſt kezdvén egyſierſmind az menyegzöi énec helyett: úgy mint kic az idegen népeknec nyomorgotáſáual meg ſaggattatuán és közönſégeſſen meg köttetuén mind addig vonattatnac vala, az holott az haióra kellene ülniec.

7 Azoknac férieketis pedig niakon köttetuén az koſioroc helyett, az ö iffiuſágoknac ideiében az iffiuſágnac véndegſége és múlatſága helyet, az menyekezöknec napiait ſirásban eméſitic vala meg, láboc elött látuán az koporſót.

8 Viſet-

8 Vitettetnec vala pedig mint az vadac vas lántzokal vonyattatuán, némellyeknec az nyakoc az haiónac arbotz fáiához tſatoltatuán, némellyeknec láboc meg ſioritatuán meg óldozhatatlan kötözéſeckel, ſoc deſikáckal bę burituán öket, hogy minden felöl az ö ſiemec meg ſetétitetuén az ö életeknec ellenſégitöl vgy viteménec mind az egéſi euezéſben.

9 Ezeket ecképpen viuén à meg mondott haióra, minec vtánna az euezéſt el végeſitéc vólna az király parantſolattya ſierint, paranczolá az király hogy ſátorokba helheztetnéc öket, az városon kiuöl való ló futtató helyén, mellynec nagy kerekſége vala, és alkolmatos hely vala ſiegényeknec gyalázattyokra, mind azoknac kic az városba mennec vala, mind az kic onnét ki mennec vala: hogy ſem az király népéuel ne beſiélhetnénec, ſe az kö falon belöl ne boczáttatnának.

10 Ez mihelyen meg lön, mikor hallottác vólna hogy az városból titkon némellyec vęlec egy nemzetſégböl valóc ki mennec, hogy ſiratnác az ö attyokfiainac ſiidalmas nyomoruſágokat, meg haraguán hagyá hogy azockalis vgy czelekednénec, és hogy az bűntetéſtöl meg ne menekednénec, és annac felötte hogy az egéſi nemzetſéget neuenként bę irnác.

11 Miuel hogy ö azokat nem az fáratſágos munkánac ſiólgálattyáual, mellyet az előtt nem ſoc időuel hirdetteteth vólt meg, hanem nyiluán való győtrelmeckel kinoztatni és egy nap akarna mind meg öletni.

12 Iriac vala azért azokat nagy ſiorgalmatoſſággal nap kelettől fogua nap nyugotig, b noha negyuen napiglanis nem vihetéc véghöz.

b: Az az, reggeltől fogua mind eſtueig.

13 Azonközbe az király nagy és ſiüntelen való örömuel tellyes léuén, és minden báluányockal lakodalmat ſierezuén, az igaſſágnac vtától el táuozott elméiéuel, éslſtentelen ſiáiáual diczéri vala az némákat, mellyec ſem ſiólhatnac vala, ſem pedig ſenkit meg nem ſegithetnec vala: az nagy Iſten ellen pedig ollyakat ſiól vala, mellyec nẽ illenec vala.

14 Touábba az oda fel meg mondott idö vtán, mikor az iró deákoc az királnac meg mondottác vólna, hogy öc az Sidóknac bę iráſára immár nem elegec, az ö végheretlen ſokaſágoc miatt, mint kic közzül meg nagy ſokac vólnának az tartományban, nemellyec męg házonként, némellyec bizonios helyeken öſſue gjűl uén, annira hogy az egéſi Ægyptombéli tiſitartóknakis lehetetlen vólna azt miuelniec.

15 Noha az király öket kemęnben meg fenyegette vólna, mintha aiándékot vettec vólna, azoknac meg ſiabaduláſokért, mind az által az dolgot el hitetéc vęle, mikor nyiluán való okockal bizonitanác mondáſokat, és mon-

danác, hogy papirosoc és pennáioc mellyeckel irtanac mind el fogyott.

16 Ez pedig annac gonduiselésének ereiéből vala, az ki segiti vala menyből áz Sidokat.

V. Rész.

Paranczolya Ptolemeus hogy az Sidoc halálára az Elephantoc el készitessenec. De az Isten az király szándokat meg bántya, előtte álom által, az vran kegyelmességre haituán az ő siuet, mind az által megis oly szándékal vágyon hogy azokat az Elephantockal el faggattasa.

1 ACkor hiuatuán Hermont az Elephantoc gonduiselőiét, nagy haraggal és megengesitelhetetlen bossionkodással tellyes léuén, hagyá hogy az iővendő napō soc tömiént soc erős borral adnánac innioc mind az őt siáz Elephantoknac, hogy az bőuen adatott italtal meg kegyet lenüluén az Sidoc meg öletésére bę hozattatnánac.

2 Es mikor ő ezeket hatta volna, ősiue hiuán az ő barátit és had nagyit kic á Sidokat gyülölic vala, lakodalomnac adá magát. Az Elephantoknac mestere pedig Hermon az király paranczolattját siorgalmatossan véghöz viué.

3 Annac felőtte azoknac siólgái estue felé ki ménuén kötözic vala segényeknec kezeket, és egyęb ő környülöc való dolgokra viselnec vala gondot, alituán hog setét haynalba az az nemzetség egy vesiedelemmel meg halna.

4 De az melly Sidoc minden segitség nékül el hagyattattaknac láttatnac vala az pogányoknac, az minden felöl öket siorongotó nyomoruságnac siüksége miatt, az mindenható Wrat, és minden hatalmasságnál nagyob ő irgalmas Isteneket és attyokat, siüntelen sióual mindniáian sirua hijac vala segitségöl, kéruén hogy az ő ellenec való tanáczot el forditaná, és az ő nagy dicsőséges meg ielenéséuel elöttöc való haláltól meg mentené.

5 Ezeknec siüntelen való könyörgésec az ęgbe vitétic vala. Hermon pedig, ki az kegyetlen Elephantokat immár bę töltötte vala böuséges bornac itáláual, és tömienuel meg elegittette vala, reggel az király vduárába méné, hogy ez dolgot az királnac meg mondaná.

6 De az Isten álmot boczáta az királra, melly Istentöl eleitöl fogua teremtetett álom, ió az embereknec, mellyet nappalis boczát az emberekre: az az, ki kegjelmessen ád mindeneket azoknac az kiknec akaria.

7 Annac okaért meg tartoztatuán az WRnac gyönyörüséges és nagy ereie által, siándékában igen meg czalattatéc: és az Istennec változhatatlan tanácza által meg czalattatéc.

8 Az Sidoc ez okaért mikor az hagyott időt el múlattac vólna, diczéréc az ő sient Isteneket, és az kegyelmes Istent imádgyác vala vijonnan, hogy az ő erősséges kezeinec hatalmát az keuély pogányoknac meg mutatná.

9 Es immár vgy mind tized fel

órán,

órán, az hiuogató az soc hiuatalósokat ielen lenni látuán oda méne, és az királt fel költé: és ötet fel ebresituén meg mondá hog az lakodalomnac ideie el iött vólna, és azokról sióla: melly besiédeckel az király intetuén, mikor az helyre ment vólna, hagyá azokat, kic az lakodalomba iöttec vala, néki ellenébe le ülni.

10 Mellyet mikor amazoc meg czelekedtec vólna, inté öket hogj iól lakozuán az lakodalomnac ielen való ideiét tisituluén az vidamságnac adnác.

11 Touábba mikor az lakodalom az besiélgetéssel igen meg hosissabúlt vólna, az király hiuatuán az Hermont, kemény fenyegetéssel meg kérdé, mi okaért engedtettenec vólna az Sidoc meg az napon élni.

12 Amaz pedig meg monduán, hogy ö az éijel az paranczolatot meg czelekedte, mellyet az ö barátijs bizonitanác, nagyob kegyetlenséget mutatuán Phalarisnál, az maiálomnac kösiönnyéc, ugy mond, azoc.

13 Te pedig halladéc nélkül az Elephantokat az hólnapi napra azonképpen késiitsed az gonosi Sidoknac halálokra:

14 Ez király parantsolattyát mikor vigan az kic ott valánac, minnyáian dicsértéc vólna, kiki mind házához méne: holott az énec ideiét nem annira az álomba foglaltác, mint az Sidoc ellen való gyalázatnac gondolásában, kiket alitnac vala nyomorultaknac lenni.

15 Mihelyen ezokaért az kakas reggel sióla, Hermon az fegyueres Elephantokat az ö tagás helyeken izgattya vala, és az városnac sokasága gyülekezic vala az keserues dolognac nézésére, kéuánua váruan az virrattát.

16 De az Sidoc mind az egési időben fohásikoduán könyues imádságockal, siralmas énekeckel kezeket az egbe nyuituán, az nagy Istent imádgyác vala, hogy hámar nékic segitségül lenne.

17 Még pedig az nap meg nem világosodott vala, mikor à király az ö barátit vendéglené, Hermon oda menuén, ki hija vala à királt, jelentuén hogy az király akarattya késisien vólna.

18 Mellyet mikor amaz hallott vólna, azon az méltatlan ki ménetelen almélkoduán, mint ki mindenekről el feletkezett vólna tudakozza vala mi dolog miért czelekedne ö ezt illyen sorgalmatossággal. Ez pedig az mindeneken Wralkodó Istennec erös czelekedete vala, ki az ö elméiére azoknac az feledekenséget botsátta vala, mellyeket az előtt gondolt vólt.

19 Mikor pedig mondaná Hermon, és minden baráti, az Elephantoc és az had, ö király az te kemény akaratod sierint el késiitettenec.

20 Ö pedig ez besiédeken igen meg haragoduán, miuel hogy Istennec gonduiselése által az király gondolattyának ese vesiett vala, nagy fenyegetéssel monda.

21 Valamelly attyác vagy anyáknac fiai én hozzám iönec ez dologfelöl, azoc az Elephantoknac eledeli késínec az ártatlan Sidoc helyett, kic az én hozzám és eleimhöz való tökélletes és álhatatos hiuségeket meg mutatác: Iólehet ha tégedet nem sieretnélec az mi éggyütt való neuekedésünkért és az te siolgálatodért, az Sidoc helyett téged öletnelec meg.

22 Ecképpen Hermon az véletlen és veſiedelmes fenyegetéſeket ſienueduén tekéntetében és orczáiában meg röttene: baráti pedig éggyenként ſiomoruán el ménénec, kic az öſiue gyült népet el küldéc dolgokra.

23 Az Sidoc pedig à király mondáſit meg értuén, diczéric vala az tiſiteletes WR Iſtent, az királyoknac királlyát, kitöl nyertéc vólna ez ſegitſéget.

24 Touábba mikor az király azon ſokáſa ſierint iſmég vendégſéget ſierzett vólna, inté az vendégeket hogy vigác lennénec és hiuatuán Hermont fenyegetéſſel monda, ô gonoſi ſiólga, hánſior kell vgyan azon dologoc felöl néked paranczolni? eſmét kéſiicz el az Elephantokat à hólnapi napra az Sidoknac meg öléſekre.

25 Ackoron az ö rokoni az kic éggyüt ö vele ülnec vala az ö álhatatlan elméiét czodáluán, ezeketſiólác: O király meddig kiſergecz minket mint egy eſztelenecket, ki immár harmadſior hagiod öket el veſitetni, és eſmét az dologhoz czelekedéſében meg változuá, à mit el végzeſi fel bontod.

26 Az város bizony ez okért haborg várakozuán, és az ſoc gyülekezetnec miatta félö hogy el ne dúlattaſſéc.

27 Ennec okaért az Phalariſhoz haſonló király tellyes léuén eſztelenſéggel, és à Sidoknac meg tártáſoc felöl való tanáczának változáſát ſemminec tartuán.

28 Erös esküuéſſel bizonita, hogy ö el hagyuán minden halladékot, az barmoknac lábockal és tördeckel meg vndokitatuán azokat pokolba boczáttya: az után hadát indituán Iudéára, tüzzel és vaſſal röuid idön azt el puſitittya, és az Sidoknac templomokat, mellybe (vgy mond) minket nem boczátánac, az holott áldozni ſioktac, tüzzel meg égetuén öröcké való puſiáuá téſiem.

29 Ackoron mikor baráti és rokoni örömuel el mentec vólna, ſtráſákot rendelénec az városnac álkolmatos helyein.

30 Az Elephantoknac feiedelme pedig az barmokat minec vtánna dihöſſégre fel inditotta vólna illatos italockal, és tömiennel egye litetett borral röttenetes kéſiületel elö hozta vólna azokat. Es immár haynal felé mikor imár à ló futtató bę töltvólna ſiámlalhatatlan ſokaſággal, az király vduarába bę ménuén, az királt az el végezett dologra fel ſerkenté.

31 Ackor amaz Iſtentelen és haraggal tellyes elméuel, nagy ſokaſággal az Elephantockal elö iöue,

kegyet-

kegyetlen elméuel és siáradt siem mel kéuaňuán látni az oda fel meg mondattaknac nyomorúlt veſiedelmeket.

32 Mihelyen pedig az Sidoc az kapuban ki ménő Elephantokat, és az után ménő fegyueres hadat és az népnec lába porát meg látác, és az röttenetes zengő tolyon gáſt meg hallác, miuel hogy az ő életeknec vtólſo siem pillantáſának alitanác azt lenni.

33 Az nyomoruſágos váráſnac végénel egy máshoz való könyörületeſſégre és iaygatáſra fordúluán, az rokonſágoſoc, az atyác az ő fioknac, anyác leányoknac nyakokra eſuén, egy máſt czókolgattyác vala.

34 Némellyec az ő moſtan ſiületett gyermekeket vtólso ſiopáſért ölökbe véſtic vala:

35 Viſſiontag pedig meg emlekezuén arról minemő ſegitſéggel vólt az elött Isten nékic mennyből, artzal egyenlőképpen le borúluán, az czets ſiopókat emleiőktől el ſiakaſituán, nagy fel ſióual kiáltnac vala az Mindenhatóhoz.

36 Könyörőguén hogy az ő meg ielenéſéuel könyörülne raytoc, kic immár pokol aytaiára iuttottanac.

VI. Réſz.

Eleazar könyörög Istennec az fabadulásért, és el hoczát Isten két Angyalt kic őket óltalmaznac, és az ellenſeget meg röttentenec. Az kiraly meg röttenuen paranczollya hogy az Sidoc el oldoztaſſanac és el boczattaſſanác. Az Sidoc örülnec, Istennec halakar adnac és lakodalmos ſereznec.

1 ELeazar pedig egy neminemő ieles férfiu, ki az tartomáňnac Papiai közzül való vala, és immár vén ember léuén, ez élethöz illendő minden ioſiágos czelekedetéuel magát meg ékeſitette vala, le czendeſituén maga környül az véneket, az ſient Iſtent ſegitſégöl hiuán, igy imádkozéc.

2 O atyánc, nagy hatalmas király, és felſéges mindenható Iſten, ki minden teremtett állatokat kegjelmeſſen vezérleſi, tekints meg az Abrahamnac maguát, és az ſient Iácobnac nemzetſégét, az te néked ſienteltetett réſinec népét, kic az idegen földön veſiedelem alá vetteitec.

3 Te az ſiekereckel böuölködő Pharahót régen az Ægyptomnac feiedelmét, ki vakmerő engedetlenſéggel és nyeluénec kérkűe kenſégéuel fel fuualkodott vala, az ő keuély hadáual az tengerbe merituén el veſitetted, az te irgalmaſſágodnac világáual meg világoſituán az Izrael nemzetét. Exod. 14

4 Annac felötte az ſzámlálhatatlan hadáual kérkűuő Sennacheribot, az Aſsiriáraknac hatalmas királlyát, ki immár fegyuerrel az egéſi földet birodalma alá vetette vala, ki az te ſient városod ellen fel fuualkodott vala, és ki keuélyen és méreſien átkot ſiól vala, meg ſörted WRam, ſoc nemzetſégeknec nálluán meg mutatuán az te hatalmadat. 2 Reg. 19.

5 Te amaz Babyloniában való három társokat, kic vidámen ad- Daniel. 3.

tác vala életeket az tűzre, hogy az hijába valókat ne tiſztelnéc, az égő kementzet meg harmatozuán, meg tartottad hogy haiokis meg ne perſölödnéc, és az tűznec lángiát az ellenſégre fordităd.

6 Te az iregyſégből való vádolâſoc âltal az oroſlanyokhoz az föld alá vettetett Dánielt, hogy az vadaktól meg étetnéc, egeſſéggel az világoſra viſiſia hoztad: és az tengerben élő Cet halnac haſában ſiorongattatottlonaſt azőuei nec ismég egeſſégbe mutattad, ő atty ánc.

7 Moſtis ne kęſſel mindeneknec kegjelmes nézőie, hanem mutaſd meg mingiárt magadot az Izrael nemzetének, melly az vtálatos és Iſtentelen pogányoktól hamiſſan nyomorgattatic.

8 Hogj ha bódoſtunkba à mi élętünc iſtentelenſéggel meg fertęztetett, meg mentuén az ellenſégnec kezéből ő WRam, akar minęmő bűntetéſſel veſieſs minket.

9 Hogy ezec kic hijába való dolgokban bőlczelkednec, à hijába valóknac ne kedueskedgyenec azoknac el veſiéſén kiket ſieretſi, és azt mondgyác: Męg az ő Iſtenec ſem ſiabaditotta meg őket.

10 Ennec okaért te őrőcké való, ki nagy ereiő és nagy, hatalmú vagy, tekénts meg moſt és ſiánny meg minket, kic az iſtentelenekнec hamis ereiec âltal leſelkedőknec módgyoc ſierent ölettetűnc meg.

11 Tedd azt hogy almélkodgyanac az pogányoc ma az te győzhetetlen hatalmadon, és à te nagy erődet az Iácob nemzetének ſiabadulâſâban mutaſd meg.

12 Néked könyörög mind az kiczinkeknec ſokſâga, és azoknac ſiülei ſiralmockal. Légyen nyiluán minden nemzeteknec, hogy te WRam nékűnc ielen vagy, és az te ortzádot tőlűnc el nem fordităttad.

13 Hanem az mint ſióltâl, hogy męg az ellenſég földén ſem hagyod az tiéidet, acképpen czelekedgyél WRam.

14 Mikor pedig az imâdſâgot Eleazar el végezte vólna, à király az Elephantockal és minden hadânac zergéſéuel az pâllya futtató helynél ielen lőn.

15 Mellyet mikor láttac vólna az Sidoc, az mennybe nagy kiáltâſt téuénec, el annîra hogj à környűl való völgyec zeneguén, mind az egéſi hadat nagy ſiráſra inditanác.

16 Ackor az nagy diczőſeges, mindenható és igaz Iſten az ő ſient ortzâiât meg mutatuán, az mennyei kapukot meg nitâ, kikből két ékes és rőttenetes Angyaloc ſiállânac le, kic mindenektől az Sidoktul meg valua láttatnac vala.

17 Ezec ellent álluán az ellenſégnec ſeregét háboruſâggal és rőttegéſſel meg töltéc, és békokba ſioritác, mellyec miatt meg nem mozdulhatnac vala, annîra hogy az király teſte irtoznéc, és az ő haragos méreſiſégét el feledné.

18 Az Elephantokis az vtánnoc

Daniel. 6.

Ioan. 2.

ménő

menő fegyueres ſeregekre fordúluán azokat tapodgyác és ölic vala.

19 Ezokaért az király haragia könyörületeſſégre fordúla, és azoknac mellyeket az előtt igyc kezic vala, meg ſiratáſára.

20 Mert meg haluán à kiáltáſt, és látuán hogy mindenec igen haylandóc az Sidóknac veſiedelmekre, ſiruán, és haragual ſiduán barátit, monda:

21 Az királlyal gonoſiúl éltec, vgy mond: és az kegyetleneket kegyetlenſéggel felűll haladgyátoc, és mind én magamotis, ki veletec iót tettem, az birodalomtól; mind pedig lelkemet az élettől immár meg akariátoc foſitani, titkon czelekeduén olly dolgokat, mellyec az orſiágnac ſemmiképpen nem haſznoſſac.

22 Kitſoda gyűitötte ide mindez ő helyekről ki hanyattatott ártatlanokat, kic à mi birodalmunknac erőſſégit hiuén birtác?

23 Kitſoda köteleſite illyen méltatlan büntetéſekre, azokat kic mind eleitől fogua hozzánc való ió akarattal minden nemzetſégeket mindenben meg haladtác, gyakran nagy veſiedelmekre aduán magokat?

24 Oldozzatoc meg az hamis köteleket, óldozzatoc meg, és ezeket az ő házokhoz egeſſéggel viſiſia boczátuán az előtt való czelekedetekért meg köueſſétec: Boczáſſátoc el az Mindenható mennyei élő Iſtennec ſiait, ki az mi eleinknec ideiétől fogua mind eddig, az mi dolgainknac háboruſág nélkűl való állapattját adta.

25 Es az király ezeket mondgya vala: amazoc pedig mindgyárt meg óldoztatuán, mikor meg ſiabadultac vólna az haláltól, az ő meg ſiabaditó ſient Iſteneket diczéric vala.

26 Az vtáu oſtan à király az városba meg tęruén, ſiólituán az iöuedelmeknec ſáfárát, borokat és az lakodalomhoz való egyęb dolgokat hagyá ſiolgáltatni heted napig à Sidoknac, el végezuén, hogy à minęmő helyen alitottac vólna hogy halált kell ſienuedniec, vgyan ott tiſitelnéc az meg ſiabaduláſnac innepét.

27 Ackoron azoc kic az előtt ſiidalmatoſoc valánac, és koporſóhoz közel léuőc, sőt inkáb kic abba bę ſiállottac vala, az keſerű és ſiralmas halál helyett, ſiép lakodalmat ſierezuén, tellyeſſec léuén örömmel, az ő romláſoknac és koporſóioknac rendeltett helyét ſiękeckel rakiac vala bę.

28 Es el hagyuán az ſiralmas ohaytáſnac énekét, az meg ſiabaditó és czoda téuő Iſtent diczéruén, házáiokbéli éneket kezdnec vala, és minden ſiráſt és iaygatáſt el hagyuán, az békeſéges örömnec ielenſégére tánczolnac vala.

29 Haſonlatosképpen pedig az királis ezen való örömében nagy lakodalmat téuén, diczéreteket mond vala mennyben ſiűnetlen és ékeſſen, az ő hirtelenſéggel való ſiabaduláſáért.

30 Az kic pedig ez előtt meg öléſre, és az madaraknac eledelekre, nagy örömmel rendeltec vala azokat, azoc bánnollnac vala, miuel hogy ſiégyenlenéc ezeket magokban, és látnác hogy az ő kegyetlen vakmerőſégec nagy gyalázattal füſtbe ment vólna.

31 Az Sidóc pedig az mint immár mondottuc, tántzolásnac és lakodalomnac aduáñ magokat, az időt vigaſsággal és énekléſſel mulatác el.

32 Es közönſéges töruénnyel el végezéc, hogy az ő ſiámkiuetéſeknec minden ideiében, az felſül meg mondott napokat vigaſságnac ſientelnéc, nem à réſieglég nec és zabalodáſnac kedueiért, hanem az Iſtentől nékic adatott ſiabaduláſért.

33 Annac vtánna az királyhoz ménuén, kéuánác hogy haza botzáttatnának.

Az Ægyptumbeliec Pachonnac nevezet az Aprilis havat. Epiphinec neuezec az Iunium.

34 Touábba az ő bę iratáſoc lőtt az Pachonhólnapnac hulſon ötödic napiától fogua, az Epiphólnapnac negyedic napiáig, negyuen napokig: az Sidoknac el vellétélekben pedig munkalkodtanac, az Epiphónac ötödic napiától fogua azonnac hetedic napiáig, három napokig: mellyeken az ő irgalmaſſágát diczö ſégeſſen meg mutatuán az mindeneken wralkodó, ſérelem nélkül öket mind meg tartotta.

35 Lakodalmat tartánac pedig, mikor az király nékic mindeneket adatna, tizen négy napig.

36 Melly nap ő hozzá mentenec az, ő el boczáttatáſoc felől. Kiketà király diczéruén, minden városoknac tiſitartóinac nagy buzgoſsággal ez alatt való leuelet irá.

VII. Réſz.

Ptolemeus király leuelet ir az ő orſzagaban valo tiztartoknac, melyben az ő elebbi akaratyat, mellyetleuelben ielentet vala az Sidoknac meg ölteſec felől el valoztattya, El boczattya az kiraly az Sidokat, és az ő parantſolattya ſerint, mindeneket meg adnac nékiec, &c.

1 PTolomęus Philopator király, az Ægyptumban való tiſitartóknac, és minden dolgoknac ki ſiolgaltáſára bizattattaknac, békeſséget és egeſſéget (kéuán:) mert mi à mi gyermekinckel egeſſégben vagyunc.

2 Minec vtánna az nagy Iſten nékünc az mi kéuánſágunc ſierint minden dolgainknac elő menetét adta vólna, némellyec az mi barátinc közzül minket el vntatuán, arra kéſieritettec, hogy à mi birodalmunc alatt való Sidokat egy helyre gyűytuén, mint ellenſégünket ſiokatlan büntetéſeckel illetnöc.

3 Miuel hogy azt mondanác: hogy az mi dolgainc ſoha ezendeſſégben nem léſinec, az gyűlöſségért, mellyet tezec viſelnénec minden nemzetec ellen, mig ez el nem törölteténec.

4 Es mikor öket ide kötözue hoztac vólna, ſoc nyomorgatáſockal, mint rabokat, sőt mint tolualokat minden tudakozás nélkül és kéledelem nélkül, igyekeztec öket meg ölni, nagyob kegyetlenſséggel Scythiabéliec kegyetlenſségénél.

5 Mi

5 Mi pedig azokat annac okaért kemenyben dorgáluán, minec vtáña à mi kegyelmeſſégünc ſierint, mellyel mindenekhöz vagyunc, ezeknec életeket nehezen meg engedtüc vólna, és meg iſmértüc vólna, hogy az Iſten ótalmazta az Sidokat mint attya az fiakat, és meg gondoltuc vólna az mi eleinkhöz és mi hozzánc való tökélletes ió akarattyokat, añac okaért öket minden büntöl ártatlanoknac mondgyuc lenni.

6 És mindeneknec meg hadtuc hogy minden helyen az öuekhöz boczáttaſſanac, ſenki ſemmiképpen meg ne bántſa öket, auagy valamit azokban mellyeket hamiſſan ſienuedtenec, ſiemekre ne veſſen.

7 Mert tudgyátoc, hogy mi ha valami álnokſágot czelekedünc ö ellenec, auagy hatſac meg ſiomorityukis öket, nem ember, hanem à minden hatalmaſſagon wralkodó felſéges Iſten léſien czelekedetinknec ellenſéges boſiſiút állóia, mindenkor, mindenben, és el táuozthatlanképpen. Legyetec egeſſégben.

8 Mind az által minec vtánna ez leuelet vettec vólna az Sidoc, nem mindgyárt ſieténec el menni, hanem az királtól aztis kéuánác, hogy az kic à Sidoknac nemzete közzül az ſient Iſten ellen az ö töruényét akarattyoc ſierint fel bontottác vólna, mélto büntetéſſel büntetternénec meg ö tölöc.

9 Ezt monduán: hogy azoc kic haſoc kedueiért az Iſten parantſolatit által hágtác vólna, még az király parantſolathozis ſoha nem lennénec engedelmeſec.

10 Az király pedig meg gondoluán hogy azoc igazat mondanánac, diczéruen öket, hatalmat ada, hogy azokat kic az Iſten töruényét fel bontottác vólna, az ö orſiágának minden helyén ſiabadon meg öllyéc, minden királi hatalmaſſágnélkül és töruén nélkül.

11 Ackoron az királynac hálákat aduán, az mint illett, ezeknec Papiai és egyetemben az egéſi ſokaſág Alleluiat kiáltuán, örömuel el ménénec.

12 És ecképpen mindent, valakit elöl találnac vala az ö nemzetſégec közzül, az ki magát meg ferteztette vólna; meg büntetnec vala, és ſoc képpen ſiidalmazuán, meg ölic vala.

13 És az napon három ſiáz férfiaknál többet ölénec meg, és vigaſágokat tönec örömuel az iſten teleneket meg öluén.

14 Az kic pedig Iſtenhöz hóltig ragaſikottac vala, az ſiabaduláſnac tellyes gyömöltſét nyeruén, ki mennec vala az városból, mindennemü iósiagú virágoknac némeiből való koſiórockal meg ékeſitetuén, örömuel és kiáltaſſal, diczéreteckel és énekléſeknec gyönjörüſéges zengéſéuel az ö attyoknac Iſtenénec az Izelnec ſient meg ſiabaditóiának hálákat aduán.

15 És

15 Es mikor iutottac vólna az Ptolemaisba, mely város az hely nec terméſietiért neueztetett Rhodophoroſnac, holott az haiócváriác vala ötet, közönſéges tanátsból ott heted napig való lakodalmat tartánac, miuel hogy az király mindennec nagy örömeſt ád vala az mi ſükſég vala nékic, mig haza értec vólna.

Rodophoros, az az, rosa termő.

16 Es vgyan ott el végezéc, hogy minec vtánna haza mennec békeſéggel, azon napokat az ő ſiám ki vetéſeknec minden ideiében lakodalomnac ſzentelnéc.

17 Melly napokat mikor ott lakodalomnac ſienteltéc vólna meg, és az lakodalom helyén fel emelt oſſloppal végezéſeket meg erősitettec vólna, egeſſégben és ſiabadſágban el ménénec nagy örömmel az tengeren és folyó vizeken az ő házokba, meg tartatuán az király parantſolattya által, és ſockal nagyob hatalmat nyerénec az ő ellenſégec ellen, hogy nem az előtt, nagy diczőſéggel és tőlöc való féleſemmel egybe.

18 Es ſenkinec hatalmáual az ő ioſiágoktól meg nem foſitatánac, hanem mindenec az ő marháiokat meg nyeréc, à mint azoc fel irattac vala, annira hogy valaki azokban valamit el vőtt vólna, nagy félelemmel meg adná. Illy nagy dolgokat czeleke-ſiic vala az Iſten az öueinec meg tartáſokra.

19 Aldott légyen az Izraelnec meg ſiabaditóia mind örökkön öröcké. AMEN.

Az Machabéuſoc könyuéinec, Es az egéſi ő Teſtamentumnac vége.